

Švýcarsko

6. ledna jsme se vydali, v rámci našeho pohádkového putování po pohádkové Evropě, do Švýcarska. Děti pracovaly ve čtyřech skupinách. V první skupině byli žáci 1. třídy, ve druhé skupině pracovali druháci, ve třetí skupině žáci 3. a 4. třídy a pátáci tvořili poslední skupinu.

Na čtyřech pracovištích se vystřídaly všechny skupiny. Na každém pracovišti je čekaly úkoly různého charakteru, přizpůsobené věku a schopnostem té které třídy.

V počítačové učebně žáci zjišťovali informace o Švýcarsku, pracovali s internetem. Není tak těžké najít zdroj informací, ale mnohem těžší je důležitou informaci najít v textu - čtením s porozuměním – a stejně důležité je ji zpracovat a zaznamenat. Ukazujeme si, že zapnout počítač a hrát hry není počítačová „gramotnost“, ale používat počítač jako zdroj informací, umět informace zpracovat, zaznamenat a využít, nejen okopírovat a vytisknout, to už dá práci.

V červené třídě žáci procvičovali naslouchání a čtení s porozuměním. 1. a 2. třída naslouchala – základ učení – zklidnit se, soustředit se, něco si zapamatovat, využít slyšené a na základě toho doplnit pracovní list písmem, kresbou. Děti poslouchaly ukázkou z knihy Johany Spyriové Heidi, děvčátko z hor. Všichni – bez výjimky – rádi poslouchají. Vždycky se nám ukáže, jak některým dětem chybí předčítání z knih. Takové krásné chvíle souznění a spoluprožívání nemusí zažívat jen učitel. A nic nestojí. Možná čas. Nejdražší má patřit nejdražším.

Starší žáci pracovali s textem z dětských encyklopedií. Sami četli, s mladšími jsme si text společně rozebrali a učili se vidět klíčová slova, to důležité. Žáci čtvrté a páté třídy už samostatně hledali v textu, aby doplnili požadované informace, dle úkolů v pracovním listě, a vyzkoušeli si, jestli čtou s porozuměním.

Ve žluté třídě na děti čekaly naprosto jiné úkoly. Švýcarsko je země, kde sídlí Mezinárodní Červený kříž, tudíž se zde žáci dozvěděli, co to je Červený kříž, ale také zde získali základní informace o první pomoci, sami si ji také vyzkoušeli, a dozvěděli se, co má být v lékárnice.

Posledním pracovištěm byla kuchyně. V rámci našeho putování přece také nahlížíme do kuchyní Evropy a poznáváme, jaký mlsný jazýček kde mají. Švýcarsko nám dalo „štrúdl“. To na začátku nevěděly ani paní učitelky. Tak se děti, za asistence paní učitelky a paní kuchařek, pustily do pečení. Štrúdl se povedl a po obědě všem chutnal. Švýcarsko je také zemí nejlepší čokolády. Naši žáci si svou nejlepší čokoládu sami vyrobili. Byly to „lanýže“ podle osvědčeného receptu paní asistentky. Všichni jsme ochutnali. Byly vynikající.

Tříkrálový den jsme si perfektně užili. Po Vánocích jsme pomalu vpluli do soustředěné práce. Za odměnu jsme se po obědě vydali ještě do kostela. „Věrci i nevěrci“. Vánoce máme přece ještě všichni v srdci a v naší zemi se přece o Vánocích narodil Ježíšek, ne komínem sestoupil Santa. A tak jsme ho šli navštívit k jesličkám. Otec Marcel Javora nás mile přivítal, všechno nám ukázal a znovu nám připomněl příběh narození Ježíška a příchod tří králů. Děkujeme za ochotu a trpělivost. Putujeme sice po světě, ale to, co máme doma, chceme znát a chceme jednou zase předat další generaci. To je poklad, co si předáváme bez dědické daně.